

3. Відомості про виборців після закінчення голосування: архів даних ЦВК про вибори народних депутатів України 2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp095_2?PT001F01=900&pt049f01=2#. – Назва з екрана.
4. Про результати виборів народних депутатів України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі: Протокол Центральної виборчої комісії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.cvk.gov.ua/info/protokol_bmvo_ndu_26102014.pdf. – Назва з екрана.
5. Погорельый Д.Е. Политологический словарь-справочник / Под общей редакцией С.Н.Смоленского. – М., 2008. – 8 с.
6. Аринина К.И. Абсентеизм в политике: причины и последствия [Электронный ресурс] / К.И. Аринина // Ученые записки Казанского университета: гуманитарные науки. – Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/absenteizm-v-politike-prichiny-i-posledstviya>. – Назва з екрана.
7. Шведа Ю.Р. Абсентеїзм (абсентеизм) [Електронний ресурс] / Ю.Р.Шведа. – Режим доступу: <http://yuriy-shveda.com.ua/uk/communication/shkola-polit-komunikaciyi/580-absenteism.html>. – Назва з екрана.
8. Коваль Р.М. Абсентеїзм в Україні: особливості та динаміка [Текст] / Р.М.Коваль // Студентські наукові записки. Серія «Політичні науки». Матеріали конференції: «Перспективи та загрози демократії у постпостмаранчевий період в Україні». – Острого: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2010. – Вип. 4. – 150 с. – С.37-40.

Д. С. Журавський

студ. VI курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: к.ю.н., доц. К. Ю. Кармазіна

ДЖЕРЕЛА ЗАКРІПЛЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ СУДДІВ

Ідеї об'єднання європейських держав, міжнародно-правової інтеграції походять із далекого минулого, проте саме на сучасному етапі розвитку міждержавних відносин ці процеси відіграють особливу роль. Постійне ускладнення функцій, які має здійснювати міжнародне право, зумовлює збільшення кількості міжнародних правових актів – джерел міжнародного права, в яких закріплено загальноновизнані стандарти. Як правило, ці стандарти об'єктивуються у джерелах міжнародного права, які в міжнародно-правовій літературі набувають подвійного значення – матеріального (міжнародні відносини) та формального (зовнішні форми, що містять юридичні норми), котрі є юридичною категорією та до яких належать міжнародні договори, в тому числі загальні та спеціальні міжнародні конвенції; міжнародні правові звичаї; загальні принципи міжна-

родного права; судові рішення міжнародних судових органів; правові доктрини [1, с. 264].

Україна проголосила себе на конституційному рівні суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою, в якій права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави [2, ст. 3].

Серед основних прав людини, визнаних міжнародною спільнотою, є передбачене ст. 10 Загальної Декларації прав людини право кожного при вирішенні спору щодо його прав та обов'язків і при встановленні обґрунтованості будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення на справедливий і публічний розгляд в межах розумного строку незалежним і безстороннім судом, створеним на основі закону [3, ст. 10].

Це право знайшло своє закріплення й в інших міжнародно-правових актах: Міжнародному пакті про громадянські і політичні права 1966 р. [4, ст.14], Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод 1950 р. [5, ст.6].

З метою реального забезпечення реалізації цього права в демократичних країнах на різних етапах їх історичного розвитку було сформовано звичайне для держав та суспільства ставлення до судової незалежності як складової частини демократії. Після закінчення Другої світової війни та створення міжнародних організацій (таких, як Організація Об'єднаних Націй та Рада Європи), закріплення та реалізація принципу незалежності суддів в статутних документах цих організацій та їх роботі стали одними з основних напрямків діяльності цих організацій [6, с. 17].

В результаті цієї діяльності була прийнята низка визначних документів міжнародно-правового значення, які і стали міжнародними інструментами забезпечення судової незалежності. Так, на сьомому Конгресі Організації Об'єднаних Націй з профілактики злочинності і поводження з правопорушниками, що проходив у Мілані (Італія) з 26 серпня по 6 вересня 1985 р., було прийнято «Основні принципи незалежності судових органів», що в тому ж році були затверджені Генеральною Асамблеєю [7]. Саме цей документ став основою для інших актів, що закріпили визнані стандарти суддівської незалежності.

«Відзначаючи важливість ролі суддів та інших осіб, що здійснюють судочинство, у забезпеченні захисту прав та основних свобод людини; бажаючи забезпечити незалежність суддів з тим, щоб посилити верховенство права в демократичних державах;

усвідомлюючи необхідність зміцнити положення та владу суддів з тим, щоб було встановлено дієву та справедливу правову систему; розуміючи, що бажано було б забезпечити виконання суддівських обов'язків, які спрямовані на захист інтересів кожної особи», 13.10.1994 р. Комітет Міністрів Ради Європи ухвалив рекомендацію № (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів», якою порекомендував урядам держав-членів «ужити всіх необхідних заходів або зробити їх більш ефективними з тим, щоб піднести роль як кожного окремого судді, так і всього суддівського корпусу в цілому, та зміцнити їхню незалежність і дієвість» [8].

В липні 1998 р. в Страсбурзі на зустрічі суддів та адвокатів країн Ради Європи та в рамках діяльності Ради Європи за розвиток та зміцнення демократичної стабільності було прийнято «Європейську хартію про закон «Про статус суддів» [9].

Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя також внесла значний внесок в розвиток незалежності суддів в усьому світі, піднявши такі важливі питання, як незалежність судді, кваліфікація, обрання і професійна підготовка судді, строк перебування судді на посаді, імунітет та привілеї суддів, критерії неспроможності тощо[10].

Визначним для нашої держави стало засідання Європейської асоціації суддів 27.09.2007 р. в Тронхеймі, на якому була прийнята Резолюція стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів. В цьому документі висловлено велику занепокоєність ситуацією в Україні в цій сфері та підкреслено, що принцип незалежності суддів є основною передумовою дотримання верховенства права та фундаментальною вимогою процесу вільного вирішення спорів. Всі правила щодо дисциплінарної відповідальності мають базуватися на припущенні, що судді є незалежними захисниками закону та можуть тлумачити його на власний розсуд [11].

Міжнародні та європейські фахівці внесли значний внесок в розвиток незалежності суддів та взагалі судової системи. На протязі останніх 70-ти років прийняті міжнародно-правові договори, резолюції, висновки, надано багато дієвих та обґрунтованих рекомендацій з цього питання. Для нашої держави дуже важливо використовувати дані стандарти в процесі національної законотворчості та правозастосовчої діяльності.

Список використаної літератури

1. Саленко О.О. Міжнародні стандарти у сфері судоустрою та статусу суддів, їх зміст і класифікація [Текст] / О.О. Саленко // Национальный юридический журнал: теория и практика. – 2014. – Червень. – С. 263-269.
2. Конституція України [Електронний ресурс]: Основний Закон України від 28.06.1996 із змін., внес. згідно із законами України: за станом на 02.06.2016. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. – Назва з екрана.
3. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_015. – Назва з екрана.
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16.12.1966 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_043. – Назва з екрана.
5. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004. – Назва з екрана.
6. Городовенко В.В. Міжнародні стандарти незалежності суддів [Текст] / В.В. Городовенко. – Х.: Право, 2014. – 112 с.
7. Основні принципи незалежності судових органів від 29.11.1985 та 13.12.1985 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_201. – Назва з екрана.
8. Незалежність, дієвість та роль суддів [Електронний ресурс]: рекомендація № (94) 12 від 13.10.1994, ухвалена Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників міністрів. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_323. – Назва з екрана.
9. Європейська хартія про закон «Про статус суддів» від 10.07.1998 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_236. – Назва з екрана.
10. Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя 1983 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.judges.org.ua/d5.htm>. – Назва з екрана.
11. Стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів [Електронний ресурс]: резолюція Європейської асоціації суддів від 27.09.2007. – Режим доступу: http://sc.gov.ua/ua/mizhnarodni_standarti_u_sferi_sudochinstva_i_statusu_sudiv.html. – Назва з екрана.

Є. О. Каташинський

студ. II курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: д.ю.н., проф. О. В. Прієшкіна

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Право, будучи універсальним регулятором суспільних відносин і найкращим засобом досягнення компромісу й балансу приватних та публічних інтересів, повинно виступати в якості найкращо-